БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА ЗАКОНСКО ЗАСТУПАЊЕ ПРЕД СУДОВИМА У БиХ
Испостава Бања Лука
ПРИМЉЕНО: 27-11-2020
Организ. јед. | Класификациона ознака | Број
US-02-13-1-265-3/19

Broj: S1 3 U 032963 19 U
Sarajevo, 24.11.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Čosić Efraima i Ljiljane Lalović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja „Financ" d.o.o. Mostar, kojeg zastupa punomoćnik Sanel Nezirić, advokat iz Sarajeva, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-1109-6/19 od 06.06.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 24.11.2020. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, broj: JN2-02-07-1-1109-6/19 od 06.06.2019. godine, i to stavom 1. dispozitiva, usvojena je žalba tužitelja izjavljena protiv tenderske dokumentacije broj: 02-404-51/19 od 16.04.2019. godine, ugovornog organa Opština Ugljevik, stavom 2. je poništena tenderska dokumentacija u cijelosti, stavom 3. je usvojen zahtjev tužitelja za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 500,00 KM, stavom 4. je usvojen zahtjev žalitelja za nakandu troškova u visini Tarife o nagradama i naknadama troškova za rad advokata u iznosu od 280,80 KM, dok je preostali dio zahtjeva odbijen i stavom 5. je naloženo ugovornom organu da tužitelju nadoknadi troškove iz stava 4. u roku od 15 dana od dana izvršnosti rješenja.

Protiv konačnog rješenja, tužitelj je blagovremeno podnesenom tužbom pokrenuo upravni spor u kojoj navodi, da je nejasno i kontradiktorno obrazloženje rješenja tuženog u pogledu odluke o troškovima za sastav žalbe, jer tuženi navodi da djelimično usvaja zahtjev za naknadu troškova sastava žalbe, iako je žalba u cijelosti osnovana, te primjenjuje odredbe člana 18. stav 2. i člana 33. Tarife. Ukazuje, da se tuženi pozvao i na stav Suda BiH iskazan u presudi broj: S1 3 U 023495 16 U od 16.03.2018. godine, a da pri tome nije obrazložio na šta se odnosi i koji je to konkretan stav. Smatra, da tuženi u konkretnoj pravnoj stvari nije mogao primjeniti odredbu člana 18. stav 2. tarife, obzirom da se žalba ne može smatrati podneksom kojim se pokreće upravni postupak. Navodi, da je sastav žalbe u svim postupcima

određen kao posebna radnja za koju se uvijek obračunava veća nagrada od sastavljanja ostalih podnesaka. Ističe, da je u ukupno 11 članova Zakona o javnim nabavkama propisano, da je procijenjena vrijednost nabavke obavezan dio i odluke o pokretanju postupka tenderske odkumentacije, a posebno da je vrijednost nabavke obavezna u žalbenom postupku jer je to odlučujuće prije svega za određivanje nadležnosti URŽ-a, te zbog visine naknade za pokretanje žalbenog postupka. Smatra, da je tuženi trebao nagradu za sastav žalbe odrediti u skladu sa članom 18. stav 6. Tarife, jer se žalba ne može smatrati podneskom u smislu odredbi iste. Ističe, da se radi o procjenjivom sporu jer je još u tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ kao procjenjenu vrijednost naveo iznos od 15.384,00 KM bez PDV-a. Konačno, tužitelj predlaže da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu, tuženi predlaže da se tužba, kao neosnovana, odbije.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga.

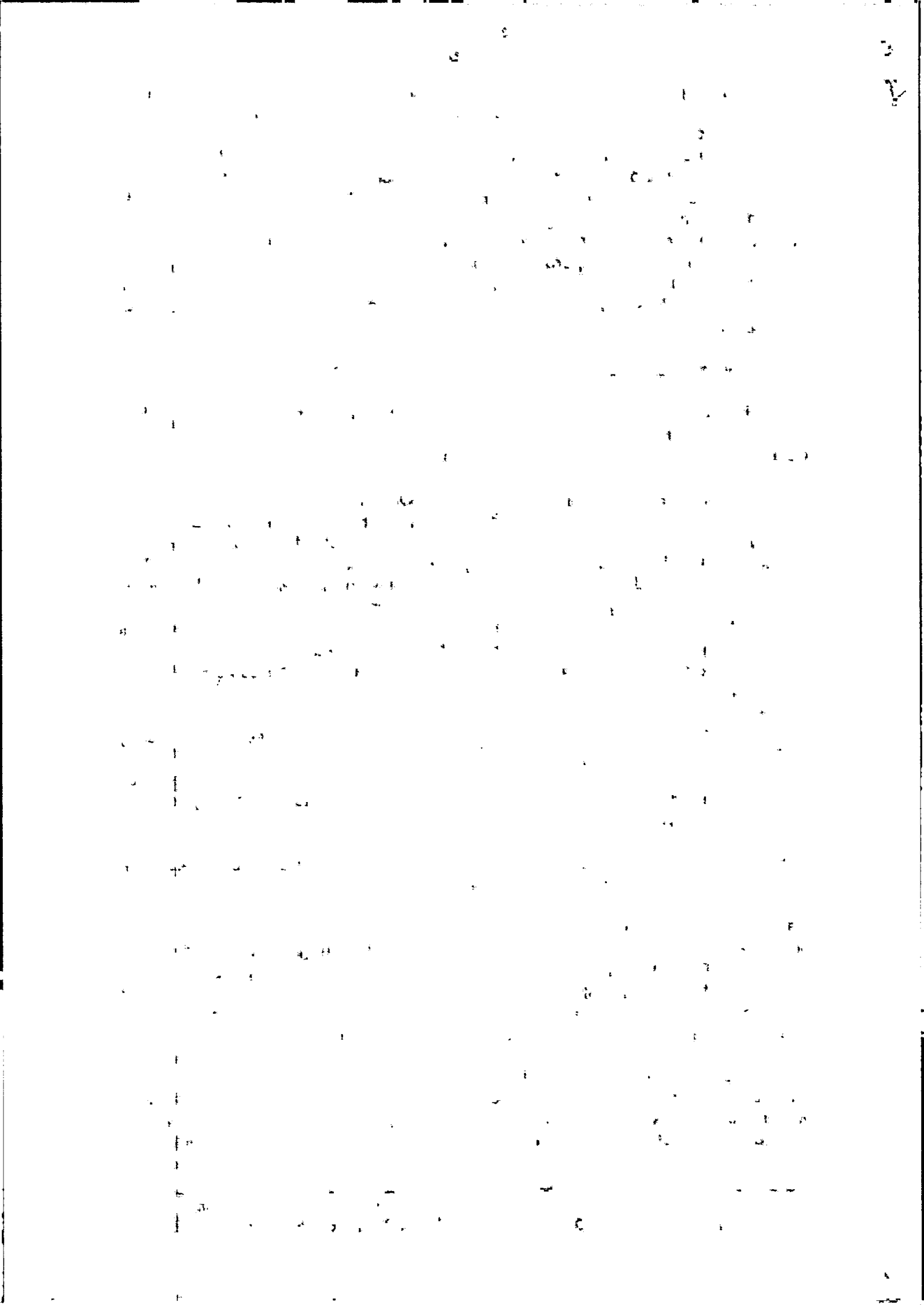
Iz stanja spisa proizlazi da je ugovorni organ Opština Ugljevik pokrenuo postupak javne nabavke uređaja za izvlačenje pare, dima i gasova-dimovuk, uređaja za odimljavanje i uređaja za stvaranje lake pjene za potrebe teritorijalne vatrogasne jedinice Opštine Ugljevik, za koji je obavještenje o nabavci broj: 894-7-1-12-3-27/19 od 16.04.2019. godine, objavljeno na portalu javnih nabavki. Tužitelj je protiv tenderske dokumentacije izjavio žalbu koju je tuženi osporenim rješenjem usvojio, poništio tendersku dokumentaciju, te usvojio zahtjev tužitelja za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 500,00 KM i usvojio zahtjev za naknadu troškova za sastav žalbe u iznosu od 280,80 KM, dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen.

Prema obrazloženju osporenog rješenja, tuženi je djelimično uvažio zahtjev tužitelja za troškove postupka, jer je u skladu sa članom 18. stav 2. i članom 33. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u F BiH, koji propisuje naknadu u neprocjenjivim predmetima za sastav žalbe u upravnom postupku, te mu je određen iznos od 280,80 KM.

Ocjenjujući o zakonitosti osporenog rješenja, ovo vijeće cijeni da je pobijana odluka tuženog donesena pravilnom primjenom materijalnog prava.

Naime, pitanje naknade troškova upravnog postupka uređeno je odredbama članova od 105.-108. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16). Troškove za zastupanje stranke od strane advokata posebno uređuju Advokatske tarife RS i FBiH. U konkretnom slučaju, nije sporno da tužitelju pripada pravo na troškove, jer je uspio u sporu, upravo zbog njegove žalbe je odluka ugovornog organa i poništena, ali je sporna njihova visina.

Po nalazu ovog suda, pravilno je tuženi odlučio da se, u konkretnom slučaju, naknada dosuđuje prema broju bodova koji pripada predmetima neprocjenjive vrijednosti spora. Naime, u ovom slučaju se radi o postupku javne nabavke u kom se ispituje zakonitost akta URŽ, a ne odlučuje o pravu na određenu imovinsku

vrijednost, što bi bilo od uticaja na vrijednost spora. Predmet tužbenog zahtjeva je upravo poništenje akta, a ne dosuđenje određene imovinske vrijednosti, pa je potpuno ispravno odrediti troškove u skladu sa Tarifom, a prema predmetima neprocjenjive vrijednosti, kako je to i učinila tužena osporenim aktom.

Dakle, tužitelju pripadaju troškovi u skladu sa odredbama člana 18. stav 2. i člana 33. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata F BiH, koja se odnosi na nagradu u neprocjenjivim predmetima. U skladu sa navedenim, članom za podneske kojima se pokreće upravni postupak u neprocjenjivim predmetima nagrada iznosi 80 bodova, a kako vrijednost boda iznosi 3 KM, to ukupno iznosi 240,00 KM, odnosno uvećano za iznos PDV-a iznosi 280,80 KM.

Kako je tužba odbijena, to u smislu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, nije bilo osnova za naknadu troškova upravnog spora.

Na osnovu izloženog, ovaj sud je primjenom odredbe člana 37. stav 1. i 2., Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), odlučio kao u dispozitivu ove presude.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

Tačnost prepisa ov[illegible] - Potvrđuje
Ovl[illegible] Suda